

РЕШЕНИЕ

№ 907

гр. Шумен, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XIII-И СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Калин Г. Колешански

при участието на секретаря Надежда Т. Йорданова
като разгледа докладваното от Калин Г. Колешански Гражданско дело № 20223630101983 по описа за 2022 година

Предявени обективно съединени искиове, с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от Кодекса на труда.

Искова молба от пълномощник на С. Г. Ш., ЕГН : *****, с адрес за призоваване – *** срещу „***, ЕИК : ***, със седалище и адрес на управление – ***. Ищецът сочи, че се намирала в трудово правоотношение, с ответника, за длъжността “Инженер ХМС, водоснабдяване, язовири, ОПВВВ” в технически отдел, звено „водоподаване, язовири, ОПВВВ“, от 03.08.2020г., до прекратяването му, със заповед № 16/13.07.2022г., на основание чл. 328, ал. 1, т. 6 от КТ – непритежаване на необходимото образование или професионална квалификация за изпълняваната работа. Претендира признаване незаконността на уволнението, неговата отмяна, възстановяване на предишната работа, обезщетение за времето, през което е останала без работа, за 6 месеца /2988 лева/ и разноските в производството.

В срока за отговор на исковата молба, ответникът, редовно уведомен, подава отговор, вземайки становище, както по допустимостта и основателността на предявените искиове, така и по фактите на които се основават. Признава, че между него и ищцата е съществувало твърдяното в исковата молба правоотношение, прекратено на посоченото основание, като са налице и двете посочени в нормата основания – ищецът не притежава и

необходимото образование и необходимата квалификация за изпълняваната работа, които са нормативно установени. Сочи, че уволнението е законосъобразно. Иска отхвърляне на исковете.

В открито съдебно заседание страните, лично/ищцата/ и с представители, поддържат заявеното в исковата молба и отговора.

Така предявените искове са **допустими**, разгледани по същество са **неоснователни**, по следните съображения :

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност, се установи следното от фактическа страна:

Не се спори от страните, че между тях е съществувало трудово правоотношение, по което ищцата, от 03.08.2020г., изпълнявала длъжността “Инженер ХМС, водоснабдяване, язовири, ОПВВВ” в технически отдел, звено „водоподаване, язовири, ОПВВВ“, прекратено със заповед № 16/13.07.2022г., връчена на същата дата, на основание чл. 328, ал. 1, т. 6 от КТ – непритежаване на необходимото образование или професионална квалификация за изпълняваната работа. Длъжностното разписание на ответното предприятие, действало към момента на прекратяване на спорното правоотношение/от 20.04.2022г./ и следващото го, от 20.07.2022г., не съдържа изменение, в наименованието на заеманата от ищцата длъжност, изискуемото за заемането □, образование /висше/, или броя на длъжностите със същото наименование, или трудова функция. Нужното за заемане на длъжността образование било нормативно определено, от разпоредбите на чл. 138в, ал. 1, във вр. с §1, т. 95 от ДР на Закон за водите/в сила от 01.01.2016г./ - хидроспециалист. Длъжностната характеристика, без отразено в нея това изискване /посочено е само висше инженерно-техническо, с образователно – квалификационна степен магистър/, но с изискване за трудов опит от минимум три години по специалността, била връчена на ищцата, при възникване на правоотношението, без данни за промяна, в последствие.

Ищцата има висше образование, по специалността „автоматизация на производството“ и квалификация „инженер по електроника и автоматика“.

Неоспорена справка за общия □ трудов стаж установява, че тя, няма нито ден трудов опит, по инженерно-техническа специалност, още по-малко, по хидроинженерна.

В показанията си разпитаният свидетел посочва, че в дружеството от 2021г. до настоящия момент е нямало назначен хидроинженер, двамата с ищцата изпълнявали една и съща длъжност, като наименование, но с различна трудова функция, като той, бил освободен, преди нея, поради съкращаване на щата, след проведен подбор между двамата.

Заключението на ССЕ определя размер на дължимото обезщетение, по чл. 225 от КТ, за периода от 14.07.2022г., до датата на устните състезания – 05.12.2022г., от 6126,64 лева.

Не са посочени съответно събрани доказателства, които да обосноват изводи, в насока оборване презумпцията от чл. 8, ал. 2 на КТ, нито е твърдяна от ищцата недобросъвестност на работодателя.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи :

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ – За законността на уволнението по чл. 328, ал. 1, т. 6 от КТ е необходимо да са на лице следните предпоставки – съществува несъответствие между притежаваното от работника образование или професионална квалификация и изискванията за изпълняваната работа.

В конкретния случай предвид приложените писмени доказателства посочените са налице. Право на работодателя е, да установява изискванията към работника, за изпълнение на работата, като това право, не подлежи на съдебен контрол, от където и следва, че работодателят, въобще не е необходимо да установява, нито в акта за прекратяване на правоотношението, нито в съдебен процес, причините да въведе или промени конкретни изисквания, за образование или квалификация, или настъпили във времето изменения в тях, най-малко поради това, че е възможно да са предстоящи. Това, още повече е важно, когато изискваният са нормативно установени. Към датата на възникване на спорното правоотношение, нормативен акт е изисквал притежаването на специфично инженерно образование, за изпълнение на длъжност, като ищцовата, каквото тя, е нямала. Въпросът, за наличието на използваното от работодателя уволнително основание е разрешен с ТР № 4/01.02.2021г. по ТД № 4/2017г. на ВКС, ОСГК, но не със сочената от ищеца негова част, а с т. 16 – „Налице е основанието за прекратяване на трудовия договор по чл. 328, ал. 1, т. 6 КТ, когато при

сключването му работникът или служителът не отговаря на въведените с нормативен акт изисквания за образование или професионална квалификация за изпълняваната работа.“. Поради това и основните ищцови аргументи за незаконност на извършеното уволнение, основани на т. 1а от споменатото ТР са несъстоятелни – без значение е колко време, без да отговаря на изискванията за образование, посочени в закон, работникът е изпълнявал същата работа, нито дали изискването е отразено в щатно разписание, нито дали други инженери в предприятието на други длъжности, с различна трудова функция отговарят на тези изисквания. Последното би било относимо, при случаи, когато в предприятието повече от един работник изпълняват една и съща работа, съответно необходимо би било изисквания да важат за всеки от тях, какъвто настоящият случай, не е. Аргумента на ищеца обаче е състоятелен, що се отнася до изискването за професионална квалификация, в случая трудов опит, въведено, не с нормативен акт, а с длъжностна характеристика, от работодателя /т. 1а от ТР № 4/2021г.- „Не е налице основанието по чл. 328, ал. 1, т. 6 КТ за прекратяване на трудовия договор, ако при сключването му работникът или служителът не отговаря на въведените от работодателя изисквания за образование или професионална квалификация за изпълняваната работа.“/. Тъй като в случая, в заповедта са отразени и двете основания и липса на образование и липса на квалификация, като и двете са били налични при възникване на правоотношението, но според тълкувателния акт е допустимо прекратяването му на използваното основание само когато изискването е въведено с нормативен акт, а не от работодателя, при липса на изменение, докато съществува, то само по отношение липсата на образование, работодателския акт е съответен на действителността, но това е достатъчно за законосъобразност на извършеното с него уволнение.

Неоснователно е и късно заявеното ищцово твърдение за незаконност на уволнението, поради липса на мотиви в заповедта. КТ въвежда изискване за мотивиране, като част от формата на заповедите на работодателя, само по отношение тези, за налагане на дисциплинарно наказание /чл. 195 КТ/ и за реализиране на ограничена имуществена отговорност /чл. 210, ал. 1 КТ/, но не и за тези, с които се прекратява трудово правоотношение, като за тях е предвидена само писмена форма, като е достатъчно посочване на уволнителното основание с думи и/или цифри.

Изложеното налага извода за наличие на всички предпоставки, за законност на уволнението на основание чл. 328, ал. 1, т. 6 от КТ, поради което искът, с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, следва да се отхвърли, като неоснователен.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ – само поради характера на съединяване на настоящия иск, с този по т. 1 на посочения текст, същият следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ – същият не е доказан по основание, предвид изхода на другите два, и следва да бъде отхвърлен.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, ищцата следва да заплати на ответника сумата от 500 лева разноски в производството на настоящата инстанция, представляващи адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на посочените основания, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от С. Г. Ш., ЕГН : *****, с адрес за призоваване – *** срещу „***, ЕИК : ***”, искове, с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от КТ, за признаване на уволнението на С. Г. Ш., ЕГН : *****, извършено със заповед № 16/13.07.2022г., на посоченото в нея основание – чл. 328, ал. 1, т. 6 от КТ, за незаконно и неговата отмяна, възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност – “Инженер ХМС, водоснабдяване, язовири, ОПВВВ” в технически отдел, звено „водоподаване, язовири, ОПВВВ“ и осъждане на ответника да и заплати обезщетение за времето, през което е останала без работа, поради уволнението, в размер на 2988 лева (за период от 6 месеца), в едно със законната лихва, от датата на исковата молба, до окончателното плащане, както и разноските в производството, като неоснователни.

ОСЪЖДА С. Г. Ш., ЕГН : *****, с адрес за призоваване – ***”, да заплати на „***, ЕИК : ***”, със седалище и адрес на управление – *****, сумата от 500 лева разноски в производството на настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване, пред Окръжен съд – Шумен в двуседмичен срок, от 09.12.2022г., съгласно чл. 315, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____